Četvrtak, 31.05.2012.

I još mi se po glavi ovih dana "mota" onaj vapaj koji osjetim kod nekih

ljudi oko sebe oko toga DA NEMA GOSPODINA U NJIHOVOM

ŽIVOTU, DA GA NE OSJEĆAJU, DA IH JE OSTAVIO.

I kaže mi danas ujutro jedna žena, kod razgovora u dućanu, na njenom radnom mjestu, DA SE VEĆ JEDNO VRIJEME OSJEĆA "BEZ PARE". Ja sam ju malo zezao pa ju pitao da li bez novaca ili bez snage. A ona se samo nasmijala i rekla da bez jednog i drugog.

Ja sam nastavio razgovor pa sam joj rekao da neka proba malo "dići" glavu. A ona kaže da je probala ali da je sve isto.

A ja joj onda kažem da možda ima prevelika očekivanja. Da ona, takva

kakva je, može u svojem životu učiniti samo što ona može. AKO ĆE

TAKO ČINITI, VRŠIT ĆE BOŽJU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT I NEĆE

SE OSJEĆATI "PRAZNOM".

I TO ĆE TOČNO OSJETITI JER ĆE BITI MIRNA I ISPUNJENA.

No, ako će htjeti učiniti ono što je vidjela kod drugih da čine, što čine

njezini susjedi, prijatelji, suradnici na poslu i dr., ONDA BI SE MOGLA

RAZOČARATI JER TO, ILI NEĆE MOĆI UČINITI, ILI ĆE UČINITI

S PUNO VIŠE NAPORA PA JU REZULTAT TOGA NEĆE

ZADOVOLJITI. I BIT ĆE JOŠ GORE.

DA ZATO MORA "DIĆI" GLAVU I DOBRO RAZMISLITI ŠTO MOŽE

A ŠTO NE, ŠTO JE NJEZINO, PA TAKO I BOŽJE, A ŠTO NIJE

NJEZINO DA ČINI U SVOJEM ŽIVOTU.

Već tokom razgovora sam primijetio da je malo spustila glavu i počela razmišljati o mojim riječima. A na kraju me samo pogledala, onako ozbiljno i zamišljeno, i kazala da će probati o tome razmisliti.

Tako kako se ona osjećala, "prazno", sigurno je budio u njoj osjećaj DA

GOSPODINA NEMA U NJEZINOM ŽIVOTU, DA JU JE OSTAVIO.

ALI ON JE BIO TAMO, KRAJ NJE. NO, ONA GA NIJE VIDJELA

ZATO JER JE ŽELJELA VIŠE I DALJE I BOLJE OD ONOGA ŠTO

JE GOSPODIN ZA NJU PREDVIDIO. TO NIJE BILO NJEZINO.

JER ZA TO NIJE DOBILA NI SNAGE, NI SPOSOBNOSTI,

JEDNOSTAVNO, ZA TO NIJE DOBILA DAROVE DUHA SVETOGA.

KADA ĆE "DIĆI" GLAVU I U SEBI PREPOZNATI DAROVE KOJE

IMA I U KOLIČINI KOJU ĆE SPOZNATI, NE KOLIKO IMAJU

DRUGI, NE, NEGO KOLIKO IMA ONA, ONDA ĆE PO NJEZINOM

DJELOVANJU I PONAŠANJU PO TIM DAROVIMA DOĆI I PLODOVI

DUHA SVETOGA.

I NEĆE BITI VIŠE "PRAZNA". BIT ĆE ONA KOJU GOSPODIN

VOLI TAKVA KAKVA JE, ZA KOJU ŽELI I ZNA DA ĆE BITI

TAKVA SRETNA, JER JU JE ON TAKVU I STVORIO.

A još jedno naše ljudsko stanje, MOŽEMO GA NAZVATI GRIJEHOM

KOJI NAM NE IZGLEDA KAO GRIJEH, nas često "koči" u tome da

spoznamo Gospodina u nama i kraj nas.

NAVEZANOST.

Uh, to stanje je toliko često među nama ljudima, kod mnogih mojih prijatelja i poznanika.

Npr. roditeljska navezanost na djecu.

Kada bi sada netko mnogima od nas koji imamo djecu rekao, SLIČNO KAO NEKAD BOG ABRAHAMU, da odredimo tko nam je na prvom mjestu, Gospodin ili dijete, da se odredimo da li više volimo Gospodina ili svoje dijete, da se odredimo da li ćemo krenuti za Gospodinom ili ćemo nastaviti svoj životni put sa svojim djetetom, držeći ga čvrsto kraj sebe, da ne prepustimo svoje dijete i njegov životni put Gospodinu, iako On najbolje zna što je za njega najbolje, KOLIKO NAS BI IZABRALO GOSPODINA!?

DA LI MOŽEMO TOLIKO VJEROVATI U GOSPODINA I NJEGOVU

ISKRENU LJUBAV I ŽELJU DA NAM DOBRO BUDE VEĆ U

OVOZEMALJSKOM ŽIVOTU, DA SMO MU SPREMNI PREPUSTITI

ŽIVOT SVOJEG DJETETA!?

ILI ĆEMO VRLO ČESTO SVE PODREDITI, CIJELI SVOJ ŽIVOT I

SVOJU VJERU I DUHOVNOST, SVOJ ODNOS S GOSPODINOM, ZA

TO DA NAŠEM DJETETU BUDE BOLJE, ALI BOLJE PO NAŠEM

RODITELJSKOM RAZMIŠLJANJU.

AKO ĆEMO TAKO RAZMIŠLJATI I DJELOVATI U SVOJEM ŽIVOTU,

MI ĆEMO BITI TI KOJI ĆEMO BITI "BOGOVI" U ŽIVOTU NAŠEG

DJETETA, STAVIT ĆEMO SEBE ISPRED BOGA U DJETETOVOM

ŽIVOTU.

ILI, MOŽDA I GORE, STAVIT ĆEMO DIJETE U NAŠEM ŽIVOTU

NA PRVO MJESTO, TAMO GDJE BI TREBAO BITI BOG. A BOGA

ĆEMO SMJESTITI NA NEKI REZERVNI POLOŽAJ PA ĆEMO GA

POZIVATI ONAKO KAKO ĆE NAM TREBATI.

OKRENUT ĆEMO SE OD NJEGA, PREMA SVOM DJETETU, I

TVRDIT ĆEMO DA NAS JE NAPUSTIO I DA GA NE OSJEĆAMO

U SVOJEM ŽIVOTU.

MISE, MOLITVE, RAZNA DOBRA DJELA I SLUŽENJA DRUGIMA,

SPREMNO ĆEMO STAVITI NA STRANU DA BI SMO UGODILI

SVOJEM DJETETU ONOM UGODOM ZA KOJOM TO DIJETE NEMA

NIKAKVE PRAVE POTREBE.

KAD BI BILI SPREMNI I HRABRI

POGLEDATI U SVOJU DUŠU I SRCE,

VIDJELI BI DA JE NAŠE DIJETE

NAJOBIČNIJI ČOVJEK KAO I SVI MI. I

ZATO NE MOŽE BITI NA PRVOM MJESTU.

NEGO GOSPODIN, ZA KOJEG NAM SE ONDA

ČINI DA SE IZGUBIO IZ NAŠEG ŽIVOTA.

ON JE TU KRAJ NAS, SAMO SMO MU MI

OKRENULI LEĐA.

Isto je i s drugim dragim ljudima oko nas. Muž, roditelji i dr.

A IMA TU JOŠ RAZNIH DRUGI NAVEZANOSTI. NPR. NA KUĆU I

DRUGE STVARI, NA POSAO, NA NOVAC, ISPRAZNA

ZADOVOLJSTVA, NA NEKA DRUŠTVA, ITD.

REKAO JE JEDNOM NAŠ STARI SVEĆENIK, DRAGI DON FRANE,

DA NIŠTA ŠTO JE PREKO MJER NE VALJA, PA NI VJERA. S

VJEROM SE BAŠ I NISAM SLOŽIO. NO, TEK POSLIJE SAM

SHVATIO DA NIJE GOVORIO O GOSPODINU NEGO O VJERI. A

TO NIJE ISTO.

JEDINO GOSPODINA NIKADA NIJE PREVIŠE

U NAŠIM ŽIVOTIMA.

Nekome će cijela ova moja priča izgledati kao neko "filozofiranje". Možda

bi i bila da mi Gospodin nije dao, po mojim darovima, kojima je stavio

na mene i veliki teret svjedočenja, ZA SPOZNATI, I JA TO TAKO

JAKO I UVIJEK OSJEĆAM U SEBI I OKO SEBE, DA JE GOSPODIN

U SVEMU PA TAKO I U NAŠIM ŽIVOTIMA I ŽIVOTIMA NAŠE

DJECE, PRVI I POSLJEDNJI, POČETAK I KRAJ.

I SAMO S NJIM NA PRVOM MJESTU MI

ISPUNJAVAMO SVOJU SVRHU.

S NJIM NA PRVOM MJESTU MI TOČNO

ISPUNJAVAMO ONO ZA ŠTO NAS JE

STVORIO.

I OSJEĆAT ĆEMO SE ISPUNJENO I

ZADOVOLJNO. TRAJNO, BEZ PRESTANKA.

I ja ponekad osjetim da se nešto događa u odnosu mene i Njega. Nešto

"ne štima". Ali sam počeo shvaćati, i u svim situacijama se u to

uvjerio, DA SAM ZA TO KRIV ISKLJUČIVO JA NEKIM SVOJIM

PONAŠANJEM KOJIM NE ISPUNJAVAM NJEGOVU VOLJU ILI, ŠTO

JE JOŠ GORE, DA ČINIM ČESTO I SVJESNO NEKI VEĆI ILI

MANJI GRIJEH TE OLAKO PRAKO TOGA PRELAZIM I NE

RJEŠAVAM GA SE.

I TADA MI JE "PALO" NA PAMET DA JE UPRAVO TAKO

NEKAKO U ČISTILIŠTU.

U ČISTILIŠTE LJUDI DOLAZE DA SE, PRIJE DOLASKA U

KRALJEVSTVO BOŽJE, ŽIVJETI VJEČNI ŽIVOT, OČISTE OD

GRIJEHA.

JER BI GRIJEŠAN ČOVJEK I NJEGOVA DUŠA U BLIZINI BOGA

JEDNOSTAVNO NESTALA, PRESTALA POSTOJATI. NE BI

IZDRŽALA BOŽJU PRISUTNOST, PRISUTNOST APSOLUTNE

ČISTOĆE KOJU MI LJUDI NE MOŽE NI IZBLIZA ZAMISLITI, SA

GRIJEHOM U SEBI.

I KADA GRIJEŠNI DOĐEMO PRED GOSPODINA, A SVI SMO

GRIJEŠNI, ON ĆE NAS POSLATI U ČISTILIŠTE DA SE UPRAVO

TAKO, KAKO TO MOŽEMO I ZA OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA,

RIJEŠIMO GRIJEHA KOJI NAS TIŠTE. JEDNOG PO JEDNOG.

I KADA GA SE RIJEŠIMO, SVOJOM ODLUKOM I NAČINOM

PONAŠANJA, TREBA PROĆI NEKO VRIJEME DA TO UTVRDIMO.

DO TRENUTKA KADA VIŠE NEĆEMO NI SVJESNO NI NESVJESNO

TAJ GRIJEH UČINITI.

JA TO VIDIM NA SVOJEM GRIJEHU BLUDA. GDJE SE GRIJEH NE

ČINI AKO SPAVAŠ S NEKOM TUĐOM ŽENOM ILI MUŽEM, ILI

ŽIVJEĆI NEVJENČANO S NEKIM, NEGO SE ČINI I MIŠLJU I

RIJEČJU. GLEDANJE ŽENA, ILI RAZGOVARANJE O NJIMA, SA

NEKOM SEKSUALNOM ŽELJOM.

DUGO SE MOLIM GOSPODINU DA ME RIJEŠI TOGA GRIJEHA.

KROZ MOJ PRIJAŠNJI NAČIN ŽIVOTA TAJ GRIJEH SE JAKO

UKORIJENIO U MENI.

I TRUDIO SAM SE JA KOLIKO, GOD SAM MOGAO, DA ŽENE

TAKO NE GLEDAM, DA TAKO NE RAZGOVARAM O NJIMA.

ODVRAĆAO SAM POGLEDE, IZBJEGAVAO RAZGOVORE.

NO ZLI ME ČEKAO NA SVAKOM KORAKU. U RAZNIM

SITUACIJAMA.

I TEK U ZADNJIH NEKOLIKO MJESECI PRIMJEĆUJEM DA

DOBIVAM TU BORBU. SVE POSTAJE MIRNIJE I OPUŠTENIJE, ALI

BORBA I DALJE TRAJE.

TAKO SE BOREĆI, TRAŽEĆI I NALAZEĆI GOSPODINOVU POMOĆ,

JA ČINIM DVIJE KORISTI.

RJEŠAVAM SE TEŠKOG GRIJEHA, KOJI MI PRIJEČI VJEČNO

SPASENJE, I STALNO TRAŽIM I NALAZIM GOSPODINA KOJI MI

U SVEMU TOME POMAŽE JER GA STALNO ZOVEM U POMOĆ.

NE MOGU SAM ALI ZATO JE ON UVIJEK TU.

ZATO TI HVALA GOSPODINE ŠTO SI TU

KADA TE ZOVEM.

ZATO TI HVALA GOSPODINE ŠTO SI TU

KADA PADAM.

ZATO TI HVALA GOSPODINE ŠTO SI TU

KADA SAM NA KOLJENIMA.

JER TI SI ME TAKVOGA HTIO, JER TI

ME TAKVOGA LJUBIŠ.

NEMOJ ME NIKADA OSTAVITI JER BEZ

TEBE SAM PRAZAN. NIŠTA.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.